

18. Uresničenje postavnih določb proti škodljivim izrastkam pri produktivnih zadrugah in proti razdelilnim ter konzumnim društvam.

19. Vstvarjenje izdatnega postavnega varstva za delavaljine.

To so torej glavne točke novega salcburškega programa avstrijskih obrtnikov. Na podlagi teh najmanjših zahtev hoče rokodelska organizacija nastopati in propadanje srednjega stanu postaviti. Nemški rokodelci se seveda za zboljšanje svojega položaja brigajo. Med slovenskimi obrtniki pa ne vidimo niti začetka kakšne pametne, neodvisne stanovske organizacije. Slovenski obrtniki so žaliboče večidel le privesek ali one politične stranke, ki jih seveda v svoje namene izkorišča. Upati je, da se bodejo tudi ti obrtniki vzdržali in s pametnim delom ustvarili boljšo bodočnost!

Nič ni boljšega

za hitro prireditev jako okusne goveje juhe kot

kocke za govejo juho

à 5 vinarjev.

MAGGI'jeve kocke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha, v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Prave samo z imenom MAGGI in z varstveno znamko zvezdo s križcem.

391

Dopisi.

Sv. Jurij ob Pesnici. Dragi bralci, nekaj novega moram naznaniti, kar se je pripetilo 3. septembra. Ta dan popoldne je prinesla ena hči mame za novo zastavo sv. Elizabete. Pobirala je

ta petnajstletna deklica z veseljem od hrama do hrama in imela je lepo svoto denarja vkup. Te cekine je prinesla v farovž in prosila je tistega, ki črno sukno nosi, da bi kupil zastavo. Kar z zobmi je zaskripal in zadrhl se je nad njo, kakor rjoveč lev: „Le sama si kupi, ker za mali denar ne morem tebi po volji biti in lepe kupiti!“ A deklica blaga žalostnega srca vsklikne: „Sama ne bodem kupila, poprosila bom gospoda dekana“. A tega je bil nevoščljiv. Zarežal se je nad njo in jo gledal žareče kakor nočni čuk: „Pfu! grdob, sram te naj bode, ker si tako mlado dekle, pa taka velika prevzetnica!“ Trije so poslušali, dva cerkvena ključarja in ena mila gospa in s otrokom in trepetom so čakali, da ne bi jo požrl. Skoraj je skočil kakor maček na miš, ker nima denarja nikdar dovolj. Pa še vprašal jo ni, koliko da ima. Premalo se mu je zdelo. Morda se je zopet napil, kakor v Veliki noči pri procesiji, ko ga je mežnar kvišku držal; kar zvrnil se je in ležal kolikor debel in širok je bil. Priletel je o polnoči domov in razgrajal, da je kuharica uiti morala in je pod tujo streho spala. Pač lepo plačilo dobila si zdaj, deklica; ne bodi preveč žalostna, ker cela fara miluje te! Farani.

Novice.

Draginja in draginja, to je večna pesen, ki se jo zdaj čuje na vseh oglih in krajih ter čita v vseh listih. Neumni in neizobraženi ljudje dolžijo sicer kmeta, da je on vse draginje kriv. V resnici pa leži stvar vse drugače. Dokaz temu sledeče novice, ki jih listi te dni zopet prinašajo: Odbor združenih avstrijskih sladkornih rafinerij je sprejel razne sklepe, po katerem se bode sladkor zopet podražil (n. p. sladkor v kockah in prašasti sladkor se podraži za 3-50 K ali 1-50 pri 100 kilogramih). Nadalje se opazuje zopetno zvišanje cen kave. Cene kave pa so že v zadnjem letu za 40% (!!!) narasle. Kakor znano, je tudi temu kriv velekapitalistični kartel, ki žre požrešno na mozgu in krvi narodov. Na Oškem zopet se je sklenilo zvišanje cen pive i. s. za navadno pivo 2-40 K pri hektolitru, za plzensko pa 3 K pri hektolitru. To zvišanje cen pa bodejo baje krčmarji nosili in ne pivci. Govori se, da se bodejo cene pive tudi v drugih krajih, tako v Šleziji, na Moravskem in tudi v planinskih deželah zvišale. Nadalje se bodejo zopet cene petroleja zvišale. To je pri petroleju že tretje (!) zvišanje cen od julija tega

leta sem. Država pa še pomaga kapitalističnim pijavkam. Likerji in spirituozi izdelki, torej tudi vse vrste žganja, zvišajo cene za 15%. In tako grè dalje pri vsakemu blagu, razven pri onem, ki ga ljudstvo ne potrebuje. Kam plovemo?

Iz Spodnje-Stajerskega.

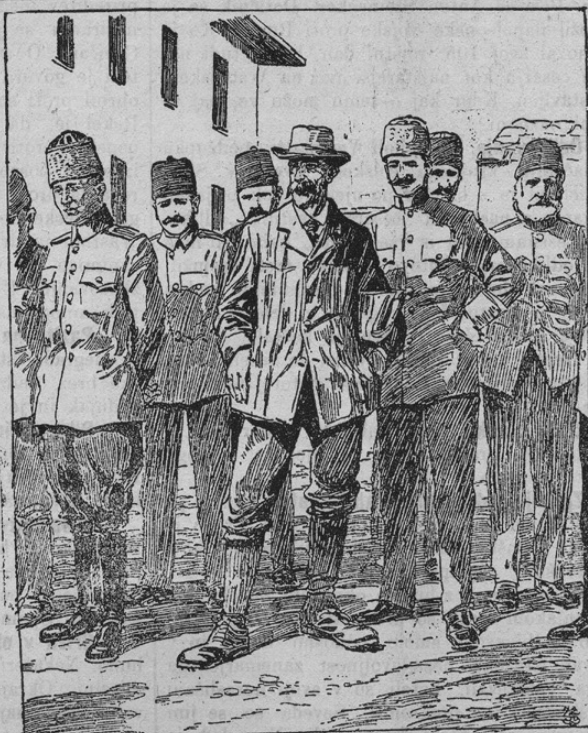
Deželnega zbora — ne bo?! Korespondenca deželnega zbora dobila je baje iz krogov slovenskih spodnještajerskih poslancev poročilo, v katerem je m. dr. čitati: „Kakor kažejo razmere, najbrže ne bo prišlo letos do sklicanja štajerskega deželnega zbora. Lahko se mirno trdi, da se bodo sedanja pogajanja končala v negativnem smislu“ itd. Slovenski klerikalni poslanci se torej res pripravljajo, da bodejo ljudstvo zopet oškodovani in deželo v gospodarsko nesrečo potisnili. Kmetje, zapomnite si te ljudi in bodite pripravljeni!

Kaj bo z deželnim zborom? V zadnji naši številki že smo poročali, da je večina deželnih odbornikov sklenila, priporočati vladi sklicanje štajerskega deželnega zbora. Listi poročajo tudi, da je priredil v imenu vlade c. k. namestnik pogajanja z voditelji strank, ki naj bi omogočila delazmožnost deželnega zbora. Kakor je iz klerikalnih slovenskih listov razvidno, pa dr. Koroščeva klika na to delazmožnost prav nič ne misli. Tej gospodi je njih zagrižena kranjsko-češka politika prva skrb. Svojo zločinsko obstrukcijo si hočejo odkupiti pustiti s političnimi koncesijami, od katerih bi seveda zopet le klerikalna stranka svoj dobiček imela. Za to ceno seveda ne bode večina farške jereminade poslušala. Naše mnenje — in mislimo, da tudi mnenje večine deželnih poslancev — je to-le: Deželni zbor naj se skliče, da se položaj razjasni. Potem pa, ako bi v svoji politični zagriženosti klerikalci z obstrukcijo nadaljevali, naj se tej ljudstvu tako grozovito škodljivi komediji konec napravi in naj se deželni zbor razpusti. Res je sicer, da tudi nove volitve bržkone ne bodejo mnogo spremenile. Kajti klerikalci bodejo zopet prižnice in spovednice zlorabljali, pa čeprav pri temu vera hudo škodo trpi. In ljudstvo je dandanes žalibog še vedno duševno, dostikrat pa tudi gmotno od črnih kut in političnih popov odvisno. Ali — deželni zbor ima za ljudstvo le tedaj vrednosti, ako deluje in ne pase lenobe na troške davkoplačevalcev. Korošci, Ozmeči, Meški, sploh vsi ti gospodje so bili izvoljeni za delo, ne pa za komedijantstvo. Ako nočejo delati, potem naj vrag vzame vso njih protiaustrijsko politiko in naj se grejo solit! Enkrat se mora tem gostobesednim junakom, ki znajo ljudsko premoženje na tako zločinski način zapravljati, resnico v lice zabrusiti. Pri novih volitvah bodejo že mi skrbeli — iz z nami gotovo vsi, ki imajo le iskrico ljubezni do bednega ljudstva, — da se v masah naroda resnico izve. Črni gospodje se prokleto motijo, ako mislijo, da bodejo njih drevesa v nebo zrasla! Učijo naj se iz dogodkov v drugih krajih, da je lačno, izstradano ljudstvo vsega zmožno in da zna tudi pri nas ura priti, ko bode klerikalizem za svoje grehe odgovor dajal. Cimvečje je nasilje, temvečji bode tudi odpor! Torej še enkrat: deželni zbor naj se v slučaju zopetne obstrukcije razpusti, pri novih volitvah pa vsi na delo, da odpremo ljudstvu oči!

Naši klerikalci nadaljujejo svojo gonjo proti c. k. kmetijski družbi in ednakim, gospodarsko važnim zavodom. S pametnimi argumenti te svoje hujskarije seveda ne morejo opravičiti. Zato pisarijo in kričijo proti kmetijski družbi z raznimi izmišljotinami, ki jim jih niti najneumnejši petoliznik ne veruje. Vsakdo, kdor pozna brezstransko pametno gospodarsko delovanje c. k. kmetijske družbe, se mora zgražati nad brezvestno to gonjo. In vsakdo bode tudi takoj uvidel, da hočejo črnhi s tem kričanjem le prave svoje cilje prikriti... Na Kranjskem so namreč klerikalci dobili vso javno moč v svoje krepelje. V deželnih zbornici Kranjski so ti ožlindrani šuštercianci absolutni vladarji. Vsled tega so tudi gospodarji deželnega odbora in vseh korporacij ter uredb, ki pridejo v tem oziru v poštev. In komaj so dobili vajete v roke, ko so slovenski klerikalci že prišli iz r a b-

Balkanski roparji.

Tisti balkan, po katerem hrepenijo tudi naši protiaustrijski slovenski prvaki, je še vedno pravi pekleniški svet in dostikrat so razmere v nekateri Afriki boljše nego v tem slovensko-turškem gnezdu. Skrajni čas je bil, da bi evropske velesile napravile večnim bojem, roparskim družinam in srbski gonji na Balkanu konec. Dokaz temu je tudi itak iz časa znani slučaj nemškega inženirja Richterja. Ta mož je v znanstvenih namene, da prouči dežele, prestopal Balkan. V kraju, ki se ga zdaj po navadi vendar še k civilnim deželam, so ga napadli turški roparji in odvedli v gorovje. Mesec dolgo so ga držali v jete, ga mučili in trpinčili ter mu vedno s smrtno grozilo. Zahtevali so veličastno svoto denarja, da ga izpustijo. Prišlo je tudi do pogajanj s turško vlado, ki pa ni hotela dotične svote plačati, češ da z roparjem nima ničesar opraviti. Poslala je sicer vojske oddelke, ki so roparje zasledovali, ali dosegli niso ničesar, ker so se z vjetnikom znali skriti. Naposled se je vendar zbrala svota 100.000 frankov denarja, ki se je roparjem vrnila. Na to so inženirja Richterja spustili. Ropolnoma izmučen in napel blazen je prišel revež k turški vojski, ki ga je potem v Ostrovo odpeljal. Od tam se je Richter zopet v svojo nemško domovino odpravil. Richter pripoveduje grozne pomanjivosti svojega trpljenja časa bivanja med podivjanimi roparji, ki bi ga bili gotovo usmrtili, ako ne bi imeli zahtevane svote denarja. Roparji so imeli posebno veselje na tem, da so inženirja s smrtnimi grožnjami mučili. Jesti mu seveda skoraj ničesar niso dali, ker si-

Ingenieur Richter nach seiner Befreiung in Ostrovo.

cer tudi sami v zapuščenem gorovju niso mnogo imeli. Naša slika kaže izpuščenega inženirja Richterja v sredi turških oficirjev in vojakov v mestu Ostrovi. Slučaj Richter napravil je v vsej evropski javnosti velikansko razburjenje.

ljati vse gospodarske uredbe in javne zastope v svoje politične namene. Za slovensko univerzo zbrani denar so ednostavno porabili za svoje falirane zadruge in bankerotne denarne zavode, s katerimi špekulirajo na judovski način proti interesom ljudstvu samega. Tako se jim je posrečilo na Kranjskem priti do polnega korita. In te kranjske klerikalne šege bi radi tudi prinas na Štajerskem udomačili. Tudi tukaj bi klerikalci radi na ljudske troške obogateli, tudi tukaj bi radi sesali iz ljudstva zadnjo kapljico krvi. Ali na Štajerskem se jim to ni in se jim ne bode nikdar posrečilo. Res je sicer, da so v deželni zbor izmed slovenskih poslancev skoraj izključno sami podrepani kaplana Korošca. Ali hvala Bogu, da imajo v štajerskem deželnem zboru še nemški naprednjaki večino, ki ne pustijo deželne ljudske denarje v farške politične namene zapravljati. Nemški naprednjaki so doslej preprečili, da bi prišli slovenski klerikalci do korita! In zato hočejo zdaj ti klerikalci razdelitev štajerske dežele, hočejo razbiti c. k. kmetijsko društvo, deželni odbor, deželni šolski svet, deželni kulturni svet, hočejo z eno besedo odtrgati spodnji del Štajerske od dežele. Seveda, ako bi bila spodnja Štajerska sama, potem bi ti ljudje na ljudske troške „žrli, žrli in žrli“. Ne samo mi, marveč tudi slovensko-narodni liberalci uvidevajo to nevarnost in se to pot nečje vdinjati klerikalni stranki. Popolnoma sami so klerikalci v tem svojem stremljenju in sledijo jim le tisti, ki so se odvalili s lastnimi možganami misliti, ali pa ki hočejo istotako v kalnem ribariti. Na vsak način pa delajo slovenski klerikalci račun brez krčmarja, — in krčmar in v tem slučaju naše ljudstvo! Nikdar in pod nobenim pogojem ne bode ljudstvo dopustilo, da bi se štajersko deželo zaradi veleizdajalskih klerikalnih teženj raztrgalo. In klerikalci bodejo morali s svojimi blaznimi idejami odnehati, kajti drugače bodejo doživeli grozoviti vihar!

Prvaško lopovstvo. Hujskarija gotovih zagriženih prvakov v ptujski okolici je pričela v zadnjem času zopet strastno nastopati. Nekateri prvaški zagriženi ne morejo živeti, ako ne kažejo svoje podivjanosti in surovosti. Preteklo nedeljo so imeli prvaki v ptujskem „narodnem domu“ neko Ciril-Metodovo slavnost, h kateri so se tudi vsi slovenski šolmaštri iz ptujskega okraja ter mnogo edneke gospode podali. Nemški Ptujčani se za to veselico niti brigali niso; nikdo je ni motil in niti besedice znil, čeprav so nekateri slovenski krokarji ponoči prav neprijetno po ulicah škandalirali. Ptujčani so pustili Metodovce pri miru in tako se je vse v redu zgodilo. Prvaki v ptujski okolici pa, — zlasti politikujoči popi, ki so že davno na ljubezen do bližnjega pozabili, — ne poznajo te tolerance. Dokaz temu sledeči slučaj: V Ptujtu imajo neki zavod za obrtne učence, „Lehrlingshort“, v katerem se obrtniški naraščaj vzgaja in se razne fantalinske neumnosti omeji. Ta gotovo v interesu obrtnikov ležeči zavod napravil je preteklo nedeljo z deško godbo popoldanski izlet v Vurmberg. V prosti naravi hotelo se je mladim učencem par prijetnih uric napraviti. Vse se je tudi v redu zgodilo in zabava v Gollobovi gostilni je bila izborna. Veseli in zadovoljni so se dečki v spremstvu par žensk in nekaj odraslih mož proti večeru domu podali. To pa par zagriženim prvakom že ni dalo miru. Dva teh junakov sta prišla v bližini Gregorčeve krčme nasproti. Tukaj sta napadla par dečkov, ki so šli naprej. Dečki so se morali v koruzo skriti, da se izognejo nasilja teh pijanih barab. Videli so pa tudi, da se lopova oborožita s kamenji. In res, ko sta prišla h gruči dečkov, ki so se mirno domu vračali, sta jih takoj napadla. Več dečkov sta vrgla v jarek in potem

sta pričela iz daljave na pobalinski način kamenje metati. Lahko bi se velika nesreča zgodila. Nekaj gospodov in dečkov je bilo tudi od kamenja ranjenih. Ko so možje za zločinci stopili, so se seveda v znani prvaški korajži poskrili. Enega teh barab so dečki v osebi zidarja Jesiha izpoznali. Celo zadevo se je seveda orožnikom naznanilo in je upati, da bodejo krivci vjeti terstrogo kaznovani. In zdaj vprašamo: kakšen namen imajo taki podivjani, lopovski napadi? Kdo ima od tega dobiček? Krčmarji v okolici so gotovo prav veseli, ako pridejo prebivalci mesta na deželo, ker jim ti dajo mnogo skupiti, na vsak način več kakor od šnopsa pijane prvaške tolpe. Na ta način pa se človek že skoraj ne bode upal v okolici sprehajati, ker je vedno v nevarnosti, da ga kak lopov s kamenji napada. Te balkanske prvaške navade se bode moralo enkrat odločno odpraviti. Opozorjamo oblast na to in upamo, da bode roka pravice zločince prijela. Glavni krivci so seveda tisti žegnani in nežegnani hujskači, ki drugače mirno ljudstvo vedno le hujskajo v sovraštvo proti Nemcem in sploh meščanom. Ti hujskači vedo prav dobro, da je to sovraštvo ravno slovenskemu ljudstvu najbolj škodljivo. Ali za blagor ljudstva tej bandi itak nikdar ni bilo!

„Sokoli“ in „Čuki“. Preteklo nedeljo je imelo v Celju nemško društvo „Südmarka“ večje slavnostne priredbe. To priliki so hoteli porabiti novopečeni klerikalni „Čuki“ (pravijo jim tudi „Orli“), da si pridobijo prve junaške lovrike. Prišli so namreč od neke komedije v Petrovčah in so hoteli skupno skozi mesto k „belemu volu“ marširati. Pa ni šlo. Ker ta obhod ni bil naznanjen, se ga v interesu javnega miru ni dopustilo. Tuji, zlasti kranjski „Čuki“ so morali torej na kolodvorskem peronu ostati in roženkranc moliti. Zunaj pa so jih čakali slovenski „Sokoli“ in se pridušali. Policija je zabilala, da se ti sinovi slovanske majke niso na nemški zemlji stepli. Torej je celjska policija vendar dobra, kaj-ne? Sicer pa se gotovo vsak pametni smeji tej mladini. Med „Orli“ so se odlikovali zlasti „oberčuki“ dr. Korošec, ljubljanski dr. Pegan in naš prijatelj dr. Benkovič. Le dajte se!

Umrla je v Ptujtu gospa Ana Vedernjak, soproga hišnega posestnika in magacinskega mojstra po leta dolgi, težki boleznii v 53. letu svoje starosti. Bodi blagi ženi zemlja lahka!

Srebrno poroko praznovala sta te dni v Mariboru trgovca g. Jos. Pichler in njegova soproga Katarina. Čestitamo!

117 letni mož živi baje nekje na Štajerskem. Piše se Anton Steinacker. Dotičnik se je udeležil napoleonske vojske proti Rusiji. Ko je praznoval svoj 105. rojstni dan, bil je tudi našemu cesarju kot najstarejši mož na Avstrijskem predstavljen. Kdor kaj o temu možu ve, naj to občini naznani.

Odlikovanje. G. Jakob Versolatti, podžupan in načelnik krajnega šolskega sveta v Slov. Bistrici bil je z ozirom na njegovo šoli prijazno delovanje z naslovom „cesarski svetnik“ odlikovan. Čestitamo mu iz vsega srca, kajti vrli mož je to odlikovanje gotovo v polni meri zaslužil. V javnem delu v mestu in v okraju bil je vedno na svojem mestu, čeprav ga je to delo za blagor ljudstva mnogo časa in denarja koštalo. Ravno tako Nemci kakor tudi Slovenci se veselijo tega najvišjega odlikovanja. Še enkrat torej naše prisrčne čestitke!

Zlato poroko praznovala sta v Mariboru g. kontrolor R. Brattusiewicz in njegova soproga Fani. Čestitamo!

Zgornje radgonski okrajni zastop imel je po krasni zmagi 6. t. m. svojo prvo sejo. Prišlo je vseh 21 nemških oziroma naprednih zastopnikov. Od prvaških zastopnikov jih je prišlo le 10. Prvaški zagriženi z bivšim okrajnim načelnikom Terstenjakom igrali so prav žalostno vlogo. Namesto da bi svojo smolo ponosno nosili in v volitvah izraženo nezadovoljnost zanamernenega okraja vpoštevali, hoteli so v svoji nezaslišani domišljavosti vse prekretniti. Seveda so se jim drugi resni zastopniki le smejali. Naposled je podal Terstenjak v imenu svojih klavrnih somišljenikov neko konfuzno „izjavo“; potem pa so jo od seje popihali, kakor z vodo polite kokoši. Volitve okrajnega odbora so se vršile potem ednoglasi in so imele sledeči uspeh: Za okraj-

nega načelnika je bil izvoljen zopet delavni in splošno spoštovani naš g. Franc Wratschke, za njegovega namestnika g. O. Zorzini, in odbornike pa gg. V. Steinbrenner (veleposestniki), dr. Jos. Höhn (najvišje obdačeni), B. Bouvier (trg), Joh. Zizek (kmetična občina). Upati je, da pride cesarsko potrbljeno kmalu in se prične potem z rednim gospodarskim delom. Še enkrat čestitamo vrlim zgornje-radgonskim volilcem na krasnem izidu te volitve!

Zborovanje državnega vinogradniškega društva se je vršilo predpreteklo nedeljo v Mariboru. Prišli so m. dr. tudi deželni odbornik Franc grof Attems, senatni predsednik dr. Ploj, podžupan dr. Mally, državni poslanci Wastian, Marckhl, Kollmann, itd. Za predsednika se je izvolilo dr. Ploja, za namestnika direktorja Zweifler in za zapisnikarja nadučitelja Seidler. Dir. Zweifler imel je lepo predavanje o izkušnjah glede ameriške trsne podlage in glede na Štajersko priporočljivih trsnih vrst. Razgovora o predavanju so se udeležili gg. Gorican, Leskoeschegg (Ptuj) in Girstmayr (Maribor). Kot zastopnik direktorja Stieglerja podal je potem adjunkt Paklavetz poročilo o delovanju deželne odbora glede vinogradništva, podpor itd. To poročilo je jasno pokazalo, kako velike svote žrtvuje štajerska dežela za spodnještajersko vinogradništvo. (S tem so tudi vse nesramne prvaške laži o zanamernjenju spodnje Štajerske ovržene. Čudno se nam le zdi, da prvaški listi o temu poročilu ničesar ne pišejo; morali bi se potem pač za lastni jezik prijeti). — Prav lepo je predaval tudi vrli strokovnjak in oskrbnik posestev štajerske hranilnice, g. Rudl, o rabi umetnega gnoja v vinogradih. Gosp. direktor Zweifler govoril je potem o težkem položaju vinogradnikov, katerega se hoče še z vpeljavo novega vinskega davka poslabšati. Ali ta davek bi le škodoval vinskemu prometu sploh. Tisti, ki vino pijejo, bi davek najbolj čutili. Govornik je predlagal oistro resolucijo proti vpeljavi novega davka; obljubil je v svojem kakor tudi v imenu svojega tovariša Marckhl, da bode vse proti tej vinogradnikom tako škodljivi nakan storil. Zahteval je pa tudi, da se kmetijska oz. vinogradniška društva proti novemu davku jasno izjavijo. G. Flucher storil je to takoj v imenu filijalke kmetijske družbe v Mariboru. Tudi nižjeavstrijski deželni poslanec Mayer se je proti izjavil, kar je sprožilo burno odobravanje. Rezolucijo se je ednoglasi sprejelo. Poročevalec Kl. Bouvier je govoril potem o razširjenju štajerskih vin. Priporočal je dosego državnih podpor in prireditev mednarodnih vinskih razstav. Temu naziranj se je pridružil tudi potovalni učitelj Gorican. O obligatoričnem zavarovanju proti toči je govoril vrli naš Girstmayr. Fino se je obrnil proti sovražnikom vremenskega streljanja. Rekel je, da on in njegovi sosedi že 20 let uspešno proti toči streljajo. Končno je predlagal izvolitev posebnega odbora za uresničenje zavarovanja proti toči. V ta odbor so bili izvoljeni gg.: Reckendorfer, Bouvier, Girstmayr, Mayer, Wastian in dr. Ploj. S tem je končalo to vele-zanimivo in v gospodarskem oziru velevažno zborovanje. Upamo, da bodejo sklenjeni sklepi tudi mnogo uspeha rodili.

Pazite na deco! Posestnika Vajdel v bližini Gornegrada sta pustila svojega 3 letnega sinčka brez nadzorstva. Otrok je padel v domači vodnjak in je utonil.

Ribe z dinamitom streljal je v celjski okolici čevljar Jože Slemenik. Potem jih je mesarici Plevčak prodajal. Ta pa je poklicala orožnike, ki so čevljarja pod kjuč dali.

Pobalinstvo. Piše se nam: V Dolu pri Hrastniku je bilo 10 sadnih dreves, ki so bili pred 2 letoma nasajeni in od kmetijske družbe nakupljeni, posestniku Matiji Aschenberger posekanih. Upamo, da se bode zločinca dobilo!

Griza v okraju Slov. Gradcu nastopa jako hudo. Nekateri ljudje so pa tudi grozovito lahko miselni. Okrajno glavarstvo je moralo izdati vsled tega najstrožješe določbe (t. zv. „epidemijsko postopanje“). Kdor bi se teh po običnih razglašanih določb ne držal, izročen bode kazenski sodnji. Duhovniki, učitelji, pojasnite nerednim ljudem položaj!

Umorjeni otrok. V koruznem polju v bližini postaje Videm-Krško so našli ljudje in krave

cunje za
Mriček
mrlju s
Pod
Lenovca
borsko l
Det
od svoje
Francom
je v kor
Orožniki
vred soč
Lep
Kraljevi
očetom
ranila.
Na
okolica
ranil.
Pož
cek je z
potem r
ki je tu
hiši reši
pa za 1
Spr
Plahuta.
Ruc
jami po
rudarja
varno r
Sm
Starivas
dojenčka
je otrok
otroka
Poš
Celovcu
ven Kor
ko bode
Otr
sko po
karnber
ulinom
slojpe
končno
schger,
relo. Ši
deček T
Koi
hofer in
Ta
varienbe
obleke
Grubler
rišu ra
potem p
Sm
Strassbr
goreti.
užigalic
tudi po
Tereza
otrok v
mena, s
našla s
v goreč
Uti
ger. Za
Dv
Štiri os
se je pr
sta uto
gati, u
Le
letnega
Schache
pomočn
Pr
lavec s
kmalu.
Ne
Blato s
moža.
oblasti
Ro
Janeza
umora
Ne
je orož

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

avni in
chko,
ni, za
r (vele-
dačeni),
čmetske
potrdilo
spodar-
zgornje-
te vo-

Pod voz prišel je hlapec Franc Lešnik iz
marica. Težko ranjenega so odpeljali v mari-
metno bolnišnico.

Detemoriška. V Škofjivasi pri Celju imela je
svojega moža ločena Marija Belina z nekim
mnom Atomom otroka. Ko je porodila, skopala
je koruzi jamo in je otroka v njo zgrebla.
Mnisi so nečloveško babo z njenim ljubincem
od sodniji oddali.

Lepa hčerka je Roza Jecl v Sv. Petru na
čelvi gori. Na polju se je skregala s svojim
dom in ga je z lopato pretepla ter hudo
bila.

Na vozu spal je hlapec Govedič iz celjske
na. V spanju padel je iz voza in se težko
bil.

Požar. Gospodarsko poslopje Valentine Her-
dele je z vsem orodjem pogorelo. Ogenj se je
razširil na sosedovo Ogrizekovo poslopje,
je tudi popolnoma pogorelo. Komaj da so
rešili. Hercek ima za 3500 K škode, Ogrizek
za 10000 K.

Sprichevala ponarejal je v Celju neki Janez
Hanta. Naznanili so ga sodniji.

Rudarska nesreča. Pri delu v trboveljski
vi podrli se je neki zid; razvaline so vrgle
druha Johana Hočevnar na tla in ga smrtnone-
čeno ranile.

Smrt dojenčka. Posestnica Marija Kosiker v
Škofjivasi pri Slov. Gradcu pokrila je svojega
dojenčka ponoči s težko odejo, pod katero se
otrok zadušil. Drugo jutro je našla mati
mrtvega.

Iz Koroškega.

Poštno direkcijo bodejo zdaj vendar-le v
novi ustanovili. V njeno področje bode raz-
deljena Koroška tudi Salcburška spadala, medtem
bode Stajerska itak lastno direkcijo imela.

Otok — požigalec. Pogorelo je gospodar-
sko poslopje posestnice Helene Wölbitsch v
Lengbergu z raznim orodjem, krmo, domačim
mnom itd. Ogenj se je potem razširil na po-
sosedo Antischer in je tudi to uničil.

Če prišlo goreti še pri Matiji Toman-
ger, kateremu je tudi hiša in vse drugo zgo-
rlo. Škode je za 46000 K. Zažgal je 6 letni
otek Tomaž Bahar, ki se je igral z užigalnicami.

Konj udaril je v Kirschbachu hlapca Lenz-
ner in ga na glavi težko ranil.

Tatvine. Pri posestniku Seebacher na Kal-
tenbergu pri Celovcu je neznan osebica več
kratke in perutnine pokradla. — Hlapec Miha
Schuler v Borovljah ukradel je svojemu tova-
ru razne predmete v vrednosti 185 K in je
tudi pogorel.

Smrt matere v plamenih. V vasi Olšnici pri
Lengbergu je prišlo pri posestniku Straussu
k 7 letni domači sinček je pri igranju z
žigalkami zažgal. Plamena so hišo uničila in
tudi poslopja sosedo Edi so pogorela. Posestnica
Edi je mislila, da je še eden njenih
otrok v goreči hiši. Skočila je pogumno v pla-
men, a streha se je podrli in nesrečna mati je
mrtva smrt v ognju. Njen otrok pa sploh ni bil
poreči hiši.

Utonil je v Hirtu železniški asistent Edlin-
er. Zadel ga je pri kopanju srčna kap.

Dve osebi utonili sta na Vrbskem jezeru.
Dve osebi so se namreč v čolnu vozile, kateri
je prevrnil. Uradnik Bucher in gospica Skuhalla
na tonila, predno se jima je zamoglo poma-
ti, medtem ko sta se ostali dve osebi rešili.

Lepa mladina! V Št. Pavlu so zaprli 13
mladih Franca Becelar, kjer je hotel pri uranju
čelvi vlomiti. Istotako so zaprli čevljarskega
mladika Rateja zaradi težke telesne poškodbe.

Prezvednost. V Baldramsdoerfu je neki de-
mo postavil, da preplava Dravo. Pri temu bi
mno utonil in le z veliko težavo so ga rešili.

Neznani samomorilec. V Dobrovi pri občini
so našli obešenega mlčiča nekega 25 letnega
Kdor bi o samomorilcu kaj vedel, naj to
prijavi naznani.

Roparski umor. V Ribnici so zaprli hlapca
Franza Schuster, ki se ga dolgi roparskega
življenja na Mariji Pitschek v Schiefingju.

Nevarna banda. Pri Warmbadu-Beljaku vjel
zločinik več nevarnih zločincev. Ti pa so

pričeli nanj streljati iz revolverja in tako se jim
je posrečilo pobegniti. Upati je, da se te nevarne
zločince kmalu dobi.

Po svetu.

Ljubi „Štajerc“! Neki posebno debeli faj-
mošter se je sprehajal. Na poti sreča domačega
gozdarja. Takoj mu prične fajmošter tožiti, kako
težavno je, ako ima človek preveliki trebuh.
„Niti svojega talarja ne morem zapenjati“, je
rekel duhovni gospod. Gozdar pa mu je odgo-
voril: „Ja, gospod, to je stara pesem: svinjak
ne raste nikdar; pač pa raste svinja.“

Lep črnosuknež! V občini Delta našli so
za nekimi dilami mlčiča nekega starega berača
Antona Bidas. Nesrečnej je umrl pred par dnevi
na lakoti. Sin tega berača pa je bogat katoliški
duhovnik, ki je pustil očeta od lakote umreti.
Na njih dejanjih jih bode izpoznali!

Kaj je storiti sedaj, ko preti pomanjkanje krme.

Glede tega pravi in nasvetuje učitelj kmetijstva
Haak v „Prakt. Landwirt“ naslednje:

Pridelalo se je letos dovolj in obenem dobrega
senja, ter obneslo se je tudi žito dobro; sicer smo tudi
z množino pridelane slame lahko precej zadovoljni, le
vsled suše osmojeni travniki in deteljišča, usahnjena tur-
šica, ter revni krompirjevi nasadi in repine setve nam
delajo resne skrbi. Ker je suša mnogo poljskih pridelkov
oziroma krme pokvarila ali celo uničila, zato bo moral
poskrbeti vsak kmetovalec že sedaj za to, da mu krme
za živino ne primanjka. V tem slučaju bo najbolje, da
se poslužijo kmetovalec v prvi vrsti starega sredstva, ka-
tero ne igra nikjer drugje tako važne vloge in s kate-
rim se ni doseglo še nikjer tako ugodnih uspehov, ka-
kor ravno v kmetijstvu. To sredstvo je varčnost. Vsak
naj skrbi toraj kolikor mogoče za to, da bo s krmo
varčil.

Da se pa ne bo krma tratila, naj se uredi jasli
tako, da ne pojde prav nič krme v zgubo, a pazi naj
se obenem, da se bo varčilo tudi z nastiljno slamo.
Takšna krma, ki jo živina rada žre in tudi z ona, za
katero živina posebno ne mara, naj se podela v rez-
nico in druga z drugo zmeša, kajti, če se dolga krma
in nastiljna slama razreže, se prihrani mnogo ene in
druge. Razen tega naj poskrbi, vsak kmetovalec čim-
prej mogoče, da spravi pod streho, kar je za krmo po-
rabljivega — kakor po gozdih rastočo, ako mu je to
dovoljeno, poru pa naj plevel po njah in ga porabi za
krmo — sicer pa omenim to le mimogrede.

Pomanjkanju krme pa se odmore lahko tudi še na
drug način. Kakor hitro pade izdaten dež — in nade-
jam se da ta ne izostane dolgo, dasiravno ga ni bilo že
več časa — naj se goni živino čim mogoče dolgo na
travnike na pašo, a poskrbi naj se obenem, da se pri-
dela še to jesen in prihodnjo spomlad primerno mno-
žino zelene krme.

Za pridelovanje jesenske zelene krme je najbolj
pripravna bela gorčica ali ženof. Ta rastlina se razvija
v boljših zemljah prav naglo, da dā že šest tednov po
setvi lepo košnjo. Da se bo gorčica hitro razvijala, po-
gnoj naj se njiva s čilskim solitrom in sicer naj se
vzame na ha po 42 kg solitra in ga raztrosi po goršični
setvi, kakor hitro je seme izkalo. Za ha se potrebuje
24—32 kg semena. Ko se je njiva preoral, naj se seme
kar po vrhu poseje in njiva nato z valjem povalja. Po-
kosi naj se gorčica, preden se razcvete in sicer precej
visoko od tal. Ker živini okus po goršičnem olju nič
kaj posebno ne ugaja, zato je najbolje, da se poklada
mešana z drugo krmo.

Za bolj puste in lahke zemlje se priporoča vzeti
zmes, obstoječo iz 32 kg gorčice in 42 kg ajde.

Ker gorčica prehitro odveni, zato je najboljša, če
se seje v večjem, da se ne poseje vsa h kratu, ampak
najmanj v dveh presledkih in sicer naj se poseje druga
polovica 14 dni za prvo.

Posebno važno je letos, da se poseje tudi strnišna
repa. Za ha se potrebuje 4 kg semena.

Prav dobro jesensko krmo se dobi, ako se poseje
zmes, obstoječo iz 120 kg grašice, 32 kg ovsa, 32 kg
boba in 42 kg graha na ha. Kdor semena ene ali druge
tu navedenih rastlin nima, naj vzame pa od onih rastlin
več semena, ki ga ima na razpolago. Za sejanje te zmesi
je pa malo več časa; kakor hitro ne pade dež v krat-
kem, se mora sejanje te zmesi opustiti. Tudi za to me-
šanico je treba njivo gnojiti, ako se hoče pridelati še
letos kaj krme. Za vsak ha naj se vzame 240 kg super-
fosfata in 55 kg čilškega solitra.

Za vse prejšnavedene rastline, posebno pa za gor-
šico, ajdo in strnišno repo se uporabi lahko tudi gnojnica.

Ako se poskrbi na ta način za to, da se krma v
hrambah čim mogoče štedi, potreba je poskrbeti zopet
na drugi strani, kakor je bilo že zgoraj rečeno, da se
pridela tudi zgodaj spomlad zeleno krmo. Za pridelo-
vanje zgodnje zelene krme je najbolj sposobna zmes
kuštraste grašice ali katere druge vrste zimskih graš-
čic z ržjo. Najbolja za to je ivanjska rž, kajti to se lako
že letos pokosi ali pa popase, kar je prav nič ne ško-
duje. Kdor nima te vrsti rži, uporabi lahko navadno rž.
Ako se poseje zmes, obstoječo iz 120 kg rži in 40 kg
grašice, na ravnokar preorano njivo in sicer na ha
prostora in pognoji obenem s 3 kv superfosfata in 3
kv kajnita, dobi se zelene krme mnogo in tako zgodaj,

da se posadi lahko še pravočasno okopavine na ono
mesto, kjer ta raste. Tudi zimski grahi se lahko doda
tej zmesi, ali pa se ga zmeša lahko samo z ržjo, se-
veda pa le v gorkih krajih. Kakor hitro začnejo te setve
spomladi poganjati, naj se rastrosi kar po vrhu na vsak
ha 40—80 kg čilškega solitra.

Konečno naj omenim tu še drugo rastlino, ki dá
zgodnjo spomladansko krmo, t. j. inkarnatina ali laška
detelja. Tudi to seme naj se poseje na preorano njivo
za prvim dežjem, ki pride. Očiščenega semena se potre-
buje za ha 20 kg, neočiščenega ali v plevah pa 32 kg.
Obenem naj se raztrosi na ha 3 kv superfosfata in
1½ kv kajnita. Inkarnatina se začne kositi lahko že
maja in ko se je pokosila, obseje ali obsadi se njiva
potem z drugimi rastlinami.

Izkaz

daril za g. Johana Osenjaka, posestnika v
Podložu, kateremu je dne 15. julija t. l. strela
dva konja ubila:

Darovali so gospodje: Hans Strasschill, Breg
pri Ptuj, 5 K; — Max Strasschill, Breg pri
Ptuj, 5 K; — Josef Ornig v Ptuj, 5 K; —
Repa Alojz na Ptujski gori 5 K; — W. Blanke
v Ptuj, 4 K; — gospa Maria Strasschill, Breg pri
Ptuj, 3 K; — Otmir Leposcha, Ptuj, 3 K; —
dr. pl. Plachki, Ptuj, 2 K; — Jos. Kasimir,
Ptuj, 2 K; — Guido Högenwarth, Breg pri
Ptuj, 2 K; — Hans Strohmaier, Ptuj, 2 K;
— Fr. Potočnik, Ptuj, 2 K; — Ad. Sellinschegg,
Ptuj, 2 K; — Jakob Matzun, Ptuj, 2 K; —
Ivan Wruss, Breg pri Ptuj, 1 K; — Gröblacher,
Ptuj, 1 K; — Fr. Vogel, Ptuj, 1 K; — Arte-
njak & Schosteritsch, Ptuj, 1 K; — Viktor
Kodella, Ptuj, 1 K; — Fr. Hoinig, Ptuj, 1 K;
— V. Schulfink, Ptuj, 1 K; — Ernst, „Juden-
nazi“, Ptuj, 1 K; — Joh. Stendte sen., Ptuj,
1 K; — Jul. Wagrاندl, Ptuj, 1 K; — Franc
Wesiak, Skoggen, 1 K. — Skupaj 57 kron. —
Vsem prisrčno zahvalo!

Vsaka dobra varčna kuhinja bi morala imeti v zalogi
Maggi-jeve kocke za govejo juho. Vsaka kocka — samo z vrelo
vodo polita — da takoj delikatno govejo juho, katero lahko vpo-
rabljate kakor druge doma prirejene juhe. Maggi-jeve kocke za go-
vejo juho ā 5 h so iz najboljšega mesnatga ekstrakta in iz
vseh potrebnih dodatkov pripravljene in zato so popolnoma gotova
goveja juha v suhi obliki. Kadar kupujete, pazite vedno na ime
Maggi in varstveno znamko zvezdo s križcem.

Pozor pred ponaredbo umetnih gnojil! Ker se Tomaževa
moka najbolj rabi, se jo tudi največkrat ponareja. Najbolj izku-
šena Tomaževa moka je ona z „zvezdno znamko“ in naj se pri
nakupu na napis ter na plombo vreče gleda. Pri zimski setvi, trav-
nikih in pašah se te meke z drugim enako vrednim gnojilom ne
more nadomestiti.

Najboljša pemska razprodaja!

Ceno perje za postelj!

1 kg sivih slisanih 2 K; boljših
2 K 40 h; na pol belih 2 K 80 h;
belih 4 K; belih mehkih 5 K 10 h;
1 kg najfinjših sneženo-belih, sil-
sanih 6 K 40 h; 8 K; 1 kg flauza
(Daunen) sivega 6 K, 7 K; belega
10 K; najfinjši prani 12 K. Ako se vzame 5 kg, potem franko.

Gotove postelje

iz krepkega rdečega, plavega belega ali rumenega nankinga, 1
tuhent, 180 cm dolg, 120 cm. širok, z 2 glavnima blazinama,
vsaka 80 cm dolga 60 cm široka, napolnjene z novim, sivim,
trajnim in flammstimm perjem za postelje 16 K; pol-danne 20 K;
danne 24 K; posamezni tuhenti 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; glavne
tuhne, 200 cm dolge, 140 cm. široke, 13 K, 14 K 70, 17 K 80,
21 K; glavne blazine 90 cm dolge, 70 cm široke 4 K 50, 5 K
20, 5 K 70; spodnje tuhne iz močnega, pisanega gradla 180 cm
dolge, 116 cm široke 12 K 80, 14 K 80. Se pošlje po povzetju
od 12 K naprej franko. Izmenjava franko dovoljena. Kar se
ne dopada denar nazaj.

S. Benisch, Deschenitz Nr. 716.

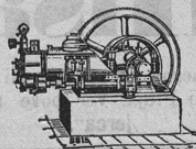
Česko bogato ilustrirani cenik gratis in franko. 759

Langen & Wolf

Dunaj X, Laxenburgerstr. 53

originalni „OTTO“-motorji

za bencin, bencol, petrolin, „saugas“ in surovo olje.

Bencin-lokomobili

s streho ali brez nje.

Mašine za obdelovanje lesa.

Kompletno pohištvo za žage in mizarske delavnice.

Ledenice in hladilne uredbe

Obisk inženirja, proračun stroškov, projekt 526 A.
B. Z. zastoj. 859